

วารสารศรีวนาลัยวิจัย
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทบรรณาธิการ

วารสารศรีวนาลัยวิจัย ได้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานของคณาจารย์ นักวิจัยและบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ผู้เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ประโยชน์ โดยเปิดรับบทความทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน และฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม ของทุกปี โดยวารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 1 ของปีที่ 8 ซึ่งการดำเนินงานของวารสารยังคงตระหนักถึงคุณภาพตามที่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กำหนดไว้โดยยังคงนโยบายในการเผยแพร่ผลงานวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กองบรรณาธิการวารสารศรีวนาลัยวิจัยได้รวบรวมและคัดกรองบทความวิจัย บทความทางวิชาการ บทความปริทัศน์และบทวิจารณ์หนังสือจากนักเขียนและนักวิจัยจากทั่วประเทศเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารศรีวนาลัยวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 10 บทความ

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้เขียนทุกท่านที่ส่งบทความมาเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขบทความให้มีความถูกต้อง (Peer review) ขอขอบคุณผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ให้การสนับสนุนการจัดทำวารสารศรีวนาลัยวิจัยฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า องค์ความรู้จากบทความวิจัยและบทความวิชาการในวารสารศรีวนาลัยวิจัย ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน 2561 จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านและผู้สนใจ สำหรับท่านผู้สนใจต้องการส่งบทความเผยแพร่ลงในวารสารศรีวนาลัยวิจัย สามารถส่งมายังกองบรรณาธิการวารสารศรีวนาลัยวิจัย หรือดูรายละเอียดการส่งบทความได้ที่เว็บไซต์ของวารสาร <http://www.journalrdi.ubru.ac.th>

กองบรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้มีจิตอาสา สำหรับนักเรียน นักศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยเอกชนในจังหวัดมุกดาหาร กรรณา วิทยารัตน์	1
การค้นหาและพัฒนากลไกความร่วมมือเพื่อการอนุรักษ์เสริมสร้างงานด้านสังคมวัฒนธรรมของ ประเทศอาเซียนกลุ่มภาคพื้นดินในเขตพื้นที่อีสานตอนล่างของประเทศไทย ลาวใต้ ของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและภาคเหนือของกัมพูชา ชื่น ศรีสวัสดิ์	15
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา: กรณีศึกษา สถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ณินดา พิศเพลิน, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร	25
การประเมินผลการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจ เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี นลินี ทองประเสริฐ, ศุภกัญญา เกษมสุข	39
การประเมินการให้บริการของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี วัฒน์ชัย ศิริญาณ, ทนัศมน กาญจนภักดิ์	49
การปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 วันชัย พันพละ	61
การพัฒนาชุดประลองระบบการสื่อสารทางแสง วิชาการสื่อสารทางแสง วิชัย นระมาตย์	75
แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไล่เดือนดาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา สันติ ทิพนา, ราตรี ทิพนา, พิสมัย บุญอุ้ม	87
การวิเคราะห์การจัดอันดับสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ตของ นักศึกษาโดยใช้ทฤษฎีกราฟ กรณีศึกษา คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด อัจฉราภรณ์ จุฑาผาด, สุตติมา ฮามคำไพ	103
กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบต่อระดับการรับรู้ตราสินค้าของ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค : กรณีศึกษากลุ่มลูกค้าในพื้นที่ 8 ชุมชนในอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี อชันนา อ่อนรัตน์	111

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา

: กรณีศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร

The Factors Affecting the Student's Happiness of Living in Student Dormitory : Case Study of Private Higher Education Institutions of Bangkok Metropolitan

ณิศา พิศเพลิน^{1*}, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร²Nanita Pitplern^{1*}, Laddawan Kasemnet²¹ศูนย์พัฒนานักศึกษา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ สาทรใต้ กรุงเทพมหานคร²คณะจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ สาทรใต้ กรุงเทพมหานคร¹Student Development Center, Saint Louis College, South Sathorn, Bangkok²Faculty of Psychology, Applied Psychology, Saint Louis College, South Sathorn, Bangkok

*Corresponding author; E-mail: nanita@slc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Research) วัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาระดับความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย แยกตามคณะวิชาและระยะเวลาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ตัวแปร ซึ่งร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 56.2 ตัวแปรทำนายที่มีอำนาจทำนายมากที่สุด คือ เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก รองลงมาเรียงตามลำดับคือ ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง บุคลิกภาพแบบประนีประนอม และการจัดบริการและสวัสดิการ

คำสำคัญ: ความสุข, เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก, บุคลิกภาพ

ABSTRACT

This correlational research aimed 1. to study the level of happiness of students living in a dormitory under a private higher education institution in metropolitan Bangkok and 2. to study the factors that contribute the students' happiness living in a dormitory under a private higher education institution in metropolitan Bangkok. The sample is comprised of 340 students. The

instrument tool used in this research is a questionnaire. Statistical results were analyzed using the Pearson Product Moment Correlation Analysis and Multiple Regression Analysis.

The research found that : 1. The level of happiness of students living in a dormitory under a private higher education institution in Metropolitan Bangkok is at a very high level. Both in groups and subgroups separated by the school and residence time in student dormitories. 2. Factors affecting of happiness of students living in a dormitory under a private higher education institution in Metropolitan Bangkok was statistically significant at .05 level. This were four variables which predicted 56.2% predictive variable The most predictive variables were attitudes towards living in dormitories. The secondary order is the relationship with the surrounding person, compromise personality and the provision of services and welfare.

Keywords: happiness, attitude towards living in dormitory, personality

บทนำ

ภายหลังจากที่นักศึกษาจบระดับการศึกษาระดับมัธยมปลาย ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนมีทั้งภาครัฐและเอกชนแบ่งเป็นหลายภาค หลายคณะ และคณะวิชาที่มีความสำคัญ เป็นที่นิยม และตัดสินใจที่เลือกเรียนวิชาชีพทางด้านสุขภาพ คือ วิชาชีพคณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ต้องมีการค้นคว้า หาความรู้ ฝึกปฏิบัติเวรเข้า บ่าย ดึก เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ และทักษะในวิชาชีพของตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนมักมีภูมิลำเนามาจากต่างจังหวัด ไม่มีที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร หรือสถานที่พักอาศัยอยู่ไกลจากสถาบันอุดมศึกษา ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการเดินทาง การจราจรที่ติดขัด สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ จึงมีการจัดบริการหอพัก สำหรับนักศึกษาใหม่ เพื่อความสะดวกในการเดินทางไปศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่จึงเลือกที่จะพักอาศัยในหอพักของสถาบันอุดมศึกษามากกว่าหอพักข้างนอก เนื่องจากใกล้สถาบันการศึกษา การเดินทางสะดวก รวดเร็ว และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักศึกษาสามารถพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ

การใช้ชีวิตให้มีความสุข ตลอดเวลาการเรียนนั้น นักศึกษาจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ทำกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย การรู้จักคบเพื่อน การรู้จักที่จะให้อภัย ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์อีกประการหนึ่ง คือ หอพัก ในประเด็นที่มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดหอพักไว้บริการนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องเช่าที่พักอาศัยอยู่ แต่ในกรณีที่นักศึกษาที่ไม่สามารถหาที่พักอาศัยได้ ต้องกางเต็นท์พักอาศัยอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย ต่อมาเมื่อวิทยาลัยมีความเจริญมากขึ้น เห็นว่าปัญหาด้านที่พักอาศัยของนักศึกษามีผลทำให้นักศึกษาไม่พร้อมที่จะศึกษาเล่าเรียน จึงได้มีการจัดสร้างหอพักให้แก่นักศึกษา (สำเนา, 2539)

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร เป็นสถาบันการศึกษาเอกชนในสังกัดมิสซังโรมันคาทอลิก โดยปรัชญาพื้นฐาน คือ “เมตตากรุณาอยู่ที่ใด พระเจ้าสถิตที่นั่น” มีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินตามหลักธรรมแห่งพระเยซูเจ้าในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ โดยการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ และมีความชำนาญในศาสตร์เฉพาะสาขา รวมทั้งรอบรู้ในศาสตร์อื่นๆ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจึงได้จัดให้มีหอพักนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ปลุกจิตสำนึกให้นักศึกษามีความอดทนช่วยเหลือแบ่งปันซึ่งกันและกัน รู้จักการเสียสละ บำเพ็ญประโยชน์ต่อสถาบันและส่วนรวม ด้วยความรักและความเอื้ออาทร รู้จักรักษาความสะอาด โดยมีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ให้นักศึกษาตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง สังคมให้สามารถปรับตัวที่จะใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยมุ่งส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี และการเคารพศักดิ์ศรีของ

มนุษย์ (วฤณดา, 2557) ดังที่ สำเนา (2539) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของหอพักนิสิต นักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยทั่วไปควรมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อให้บริการด้านที่พักอาศัยที่มีความ สะดวกสบาย และปลอดภัยแก่นักศึกษา เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษให้กับนักศึกษา เพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมให้นิสิตนักศึกษา โดยฝึกให้นักศึกษารู้จักการอยู่ร่วมกัน การเคารพสิทธิของผู้อื่น มีน้ำใจ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม รวมทั้งสามารถใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง เพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะในการทำงานร่วมกันในวิถีทางประชาธิปไตย โดยการส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรม ประเภทต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตนักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ โดยการ จัดสภาพแวดล้อม และฝึกอบรมในรูปแบบต่างๆ

นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง ได้แก่ เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง อาจารย์ดูแลนักศึกษาหอพัก มาเซอร์ (นักบวชคาทอลิก) มีการติดต่อสื่อสาร ความเข้าใจอันดีต่อกัน มีความรัก ความเอื้ออาทร เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ดูแลซึ่งกันและกัน เป็นลักษณะแบบครอบครัว เหมือนบ้านหลังที่สองของนักศึกษา มีการแนะนำ ตักเตือน เมื่อกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม และไม่ถูกกาลเทศะ นักศึกษาทุกคนต้องมีการปรับตัว เข้าหากัน เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามที่ วริศรา (2555) ศึกษาการวัดดัชนีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าความสุขในการอยู่ร่วมกันของนักศึกษา โดยเรียงลำดับกลุ่มประชากร มีความสุขจากมากไปน้อยที่สุด ได้แก่ ความเป็นมิตรกับบุคคลรอบข้าง การได้รู้สึกยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่น การได้แสดงความเป็นห่วงเมื่อเห็นผู้อื่นมีความทุกข์ การได้ช่วยเหลือผู้อื่น และการได้อยู่ร่วมกันกับเพื่อนอย่างสงบสุข ส่วนเจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก มีทั้งด้านบวกและด้านลบของแต่ละบุคคล จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของการใช้ชีวิตในการอยู่หอพักนักศึกษาได้เช่นเดียวกัน และบุคลิกภาพของนักศึกษาแต่ละคนก็เป็นส่วนสำคัญ ที่ทำให้นักศึกษาสามารถปรับตัวการใช้ชีวิตร่วมกับนักศึกษาหอพักคนอื่นได้อย่างมีความสุข Stepen M.Pollan และ Make Levine (อ้างใน ชัยเสฏฐ์, 2554) ได้กล่าวว่า ความสุข ที่แท้จริงไม่ได้มาจากวัตถุ หรือปัจจัยภายนอก แต่มาจากจิตใจ หรือปัจจัยภายในของเราเอง เพราะความสุข คือ เรื่องของจิตใจไม่ใช่ร่างกาย

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรและทำงานเป็นอาจารย์ดูแลนักศึกษาหอพักของสถาบันอุดมศึกษา ได้เห็นถึงความสำคัญความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษานักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษาวามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการหอพักของสถาบันอุดมศึกษา พัฒนาด้านการบริการและสวัสดิการหอพักนักศึกษาที่จะส่งเสริมให้นักศึกษามีความสุขมากขึ้น ขณะที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรที่ศึกษาเป็นปัจจัยภายนอก ได้แก่ การได้รับความสะดวกสบายทางกายภาพที่ได้รับจากหอพักนักศึกษา ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง และปัจจัยภายใน ได้แก่ เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก และบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ตามที่ ประไพพรรณ (2555) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบแต่ละด้านของแต่ละด้านของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ บุคลิกภาพแบบหัวน้ไหว บุคลิกภาพแบบแสดงตัว บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก ซึ่งบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบมีความสำคัญกับกลุ่มวัยทำงานมาก เพราะการทำงานร่วมกันภายในองค์กรหรือองค์การต่างๆ จำเป็นต้องมีบุคลิกภาพ ทั้ง 5 เป็นองค์ประกอบสำคัญ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนในการทำงานร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพมากที่สุด ผู้วิจัยได้เลือกมาศึกษาเพียง 3 องค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกับนักศึกษากำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ บุคลิกภาพแบบเปิดเผยตนเอง บุคลิกภาพแบบประนีประนอม และบุคลิกภาพแบบอารมณ์ไม่มั่นคง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Research)

ประชากร (Population) คือ นักศึกษาหญิงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษาของสถาบัน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 จนถึงปีการศึกษา 2558

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักศึกษาหญิงที่พักอาศัยในหอพักของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ของปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งหมด 340 คน ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 279 คน คณะจิตวิทยา จำนวน 20 คน และคณะกายภาพบำบัด จำนวน 41 คน และเชิงคุณภาพ คือ กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยในหอพักนักศึกษาของสถาบันต่อในปีการศึกษาถัดไป จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล ได้แก่ คณะวิชา และระยะเวลาที่พักอาศัยในหอพัก ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน ได้แก่

1. แบบสอบถามการได้รับความสะดวกสบายทางกายภาพที่ได้รับจากหอพักนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่วัดการได้รับความสะดวกสบายทางกายภาพ ได้แก่ การจัดบริการและสวัสดิการ สภาพแวดล้อมภายนอกหอพัก และภายในหอพัก และการรักษาความปลอดภัย

2. แบบสอบถามความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เป็นแบบสอบถามที่วัดความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างของนักศึกษา ได้แก่ เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง อาจารย์ และมาเซอร์ (นักบวชคาทอลิก) ในลักษณะการได้รับการดูแลเอาใจใส่ ความเอื้ออาทร ความรัก คำแนะนำ คำปรึกษา ตักเตือน ใช้ชีวิตร่วมกันเป็นลักษณะแบบครอบครัว มีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

3. แบบสอบถามเจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก เป็นแบบสอบถามวัด การรู้จักเชิงประเมินค่า ความรู้สึก และแนวโน้มการปฏิบัติของนักศึกษา ในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษาในลักษณะที่เห็นได้ว่าชีวิตในหอพักเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี มีความรู้สึกสบายใจ การได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง การวางตัว การได้รับความสะดวก ความพอใจในบริการของหอพัก ในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา ได้แก่ กฎระเบียบ บรรยากาศ การเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ความสามัคคี การทำกิจกรรมต่างๆ ภายในหอพัก การขออนุญาตค้างคืนนอกหอพัก ขออนุญาตกรณีพิเศษการทำความสะอาดห้องพักของตนเองและบริเวณส่วนรวม และความพร้อมที่จะทำตามให้อยู่ในหอพักนักศึกษาได้

4. แบบสอบถามบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ปรับข้อความจากแบบวัดของนักวิจัยหลายท่าน ซึ่งได้พัฒนามาตามมาตรวัดบุคลิกภาพ Big Five Inventory ของ Bernet-Martinez และ John (1998) ในการวิจัยครั้งนี้

นี้ได้เลือกเพียง 3 องค์ประกอบเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ได้แก่ บุคลิกภาพแบบอารมณ์ไม่มั่นคง บุคลิกภาพแบบเปิดเผย และบุคลิกภาพแบบประนีประนอม

ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ 5=มากที่สุด,4=มาก,3=ปานกลาง,2=น้อย และ 1=น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่วัดการรับรู้ของนักศึกษาหอพักในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านกาย ได้แก่ การมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยเบียดเบียน มีภูมิต้านทานโรคดี ด้านจิตใจ ได้แก่ ภาวะจิตใจที่เป็นสุข มีความรู้สึกที่ดีแก่ตนเองและผู้อื่น มีความมั่นคงทางจิตใจ การมองโลกในแง่ดี การคิดแบบเอาใจเขามาใส่ใจเรา การให้อภัย การมีความพึงพอใจในที่พักอาศัย สามารถปรับตัว สามารถจัดการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ภายใต้อิทธิพลและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ 5=มากที่สุด,4=มาก,3=ปานกลาง,2=น้อย และ 1=น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสาเหตุที่นักศึกษาลาออกจากหอพัก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะแบบสอบถามปลายเปิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential statistics) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis testing) คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ ENTER

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาของนักศึกษาหอพัก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง

เขตกรุงเทพมหานคร

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ข้าพเจ้ามีเวลาพักผ่อนเพียงพอมากกว่าอยู่ที่พักนอกสถาบันการศึกษา	3.45	.93	มาก
2	ชีวิตในหอพักของวิทยาลัย ทำให้ข้าพเจ้าดูแลสุขภาพ อนามัยของตัวเอง ได้ดีขึ้น	3.33	.86	ปานกลาง
3	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการใช้ชีวิตในหอพัก ทำให้ข้าพเจ้ามีสุขภาพ และอนามัยที่ดี	3.29	.82	ปานกลาง
4	เพื่อนๆ มักชมว่าข้าพเจ้าเป็นคนร่าเริง เบิกบาน	3.86	.78	มาก
5	มีเพื่อนบางคนบอกว่าอยู่ใกล้ข้าพเจ้าแล้วมีความสุข	3.73	.72	มาก
6	ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าในตนเอง	4.20	.71	มาก
7	เมื่อมีเหตุการณ์สะเทือนใจบางอย่างเกิดขึ้น ข้าพเจ้ามักมีสติ และไม่หวั่นไหว	3.52	.80	มาก
8	คนใกล้ชิดมักบอกว่าข้าพเจ้าว่าเป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง	3.68	.73	มาก
9	ข้าพเจ้าพยายามมองหาส่วนดีของเพื่อนมากกว่ามองส่วนเสียของเขา	3.90	.66	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
10	เมื่อมีอุปสรรคเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะมองเห็นเป็นโอกาสในการพัฒนาตนเอง	3.81	.64	มาก
11	เวลาเพื่อนร่วมห้องนอนปฏิบัติไม่ดีต่อข้าพเจ้าๆ พยายามคิดในมุมของ เขาว่าเพราะอะไรเขาจึงทำเช่นนั้น	3.73	.79	มาก
12	ข้าพเจ้าพยายามเข้าใจคนอื่นในมุมมองของเขา	3.87	.65	มาก
13	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามความเชื่อที่ว่า การให้อภัย เป็นคุณธรรมสูงสุด	3.97	.69	มาก
14	ข้าพเจ้ารู้สึกโชคที่ได้มาพักที่หอพักของสถาบันการศึกษา	3.28	.86	ปานกลาง
15	การใช้ชีวิตในหอพักของวิทยาลัยฯ ทำให้ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ที่มี คุณค่า	3.66	.88	มาก
16	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายในหอพักได้เป็นอย่างดี	4.0	.73	มาก
17	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวเข้ากับกฎระเบียบของหอพักได้	3.74	.81	มาก
18	เมื่อเกิดความคิดเห็นไม่ตรงกัน ข้าพเจ้าสามารถปรับความเข้าใจกับ เพื่อนๆ ได้	3.86	.71	มาก
19	ข้าพเจ้าใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา มากกว่าการใช้อารมณ์	3.83	.68	มาก
20	ข้าพเจ้ารับมือกับปัญหาต่างๆ ได้ดี โดยไม่หลีกเลี่ยงปัญหา	3.82	.63	มาก
21	ข้าพเจ้าควบคุมอารมณ์ได้ดี	3.78	.76	มาก
22	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามนโยบายของหอพักในขณะที่อยู่หอพักของ สถาบันการศึกษา	3.89	.78	มาก
ระดับความสุขของการใช้ชีวิตในหอพัก		3.74	.40	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษามีความสุขในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X}=3.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความสุขของการใช้ชีวิตในหอพักที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ
แรก คือ ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{X}=4.0$) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับ
ผู้อื่นภายในหอพักได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=3.97$) อยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ข้าพเจ้าปฏิบัติตามความเชื่อที่ว่า การให้
อภัย เป็นคุณธรรมสูงสุด ($\bar{X}=3.87$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา จำแนกตามของข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย คณะวิชา และระยะเวลาที่พักอาศัย ของนักศึกษาหอพัก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
คณะวิชา			
1. คณะพยาบาลศาสตร์	3.73	0.41	มาก
2. คณะจิตวิทยา	3.81	0.35	มาก
3. คณะกายภาพบำบัด	3.78	0.38	มาก
ระยะเวลาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา			
1 ภาคการศึกษา	3.74	0.42	มาก
2 ภาคการศึกษา	3.7	0.41	มาก
3 ภาคการศึกษา	3.7	0.34	มาก
4 ภาคการศึกษา	3.68	0.4	มาก
5 ภาคการศึกษา	3.68	0.31	มาก
6 ภาคการศึกษา	3.86	0.27	มาก
7 ภาคการศึกษา	3.82	0.41	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา ทั้ง 3 คณะวิชา ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะจิตวิทยา และคณะกายภาพบำบัด อยู่ในระดับมาก ระยะเวลาที่นักศึกษาพักอาศัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ 1-7 ภาคการศึกษา นักศึกษามีความสุขในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการใช้วิเคราะห์แบบ Enter เป็นการใส่ตัวแปรทั้งหมด เพื่อทำนายความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	31.13	8	3.89	53.05	.000
Residual	24.28	331	.07		
Total	55.41	339			

$$R = .750, R^2 = .562, R^2_{adj} = .551$$

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรการจัดการบริการและสวัสดิการ สภาพแวดล้อมของหอพักนักศึกษา การรักษาความปลอดภัย ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก บุคลิกภาพแบบอารมณไม่มั่นคง

บุคลิกภาพแบบเปิดเผย บุคลิกภาพแบบประนีประนอม สามารถร่วมกันทำนายความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 56.2

ตารางที่ 4 แสดงอำนาจในการทำนายความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร จากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	b	Std. Error	β		
(Constant)	1.026	.143		7.158	.000
การจัดบริการและสวัสดิการ	.088	.037	.132	2.38*	.018
ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง	.197	.039	.255	5.10*	.000
เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก	.262	.040	.344	6.60*	.000
บุคลิกภาพแบบประนีประนอม	.101	.027	.156	3.796*	.000

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ตัวแปร และตัวแปรทำนายที่มีอำนาจทำนายมากที่สุด คือ เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก (β มีค่าเท่ากับ .344) อันดับสอง คือ ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง (β มีค่าเท่ากับ .255) อันดับสาม คือ บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (β มีค่าเท่ากับ .156) และตัวแปรทำนายที่มีอำนาจน้อยที่สุด คือ การจัดบริการและสวัสดิการ (β มีค่าเท่ากับ .132)

ตารางที่ 5 สาเหตุของการออกจากหอพักของนักศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ลำดับ	สาเหตุการออกจากหอพัก	จำนวนผู้ตอบ (คน)
1	นักศึกษาต้องการความเป็นส่วนตัวมากขึ้น / และเพื่อนๆ ในห้องไม่มีความเกรงใจกัน ขณะอยู่ในหอพัก	6
2	หอพักข้างนอก เวลาที่บิดา มารดา หรือญาติมากรุงเทพฯ สามารถมานอนพักได้ แต่ถ้าหอพักหอพักข้างในของสถาบันอุดมศึกษา บิดา มารดา หรือญาติไม่สามารถเข้ามาพักได้	4
3	จำนวนนักศึกษาที่พักอยู่แต่ละห้องมีมากเกินไป	4
4	ควรมีมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยให้มาก หรือของสูญหายแล้วไม่ได้คืนกลับมา	3
5	ค่าหอพักของสถาบันอุดมศึกษา มีราคาแพงกว่าหอพักข้างนอก	3
6	สามารถทำงานพิเศษได้ เพราะหอพักข้างนอกไม่มีเวลาเข้า-ออกหอพักเป็นตัวกำหนด	2

ลำดับ	สาเหตุการออกจากหอพัก	จำนวนผู้ตอบ (คน)
7	เพื่อนร่วมห้องนอนไม่ช่วยกันทำความสะอาดห้องพัก	1
8	ค่าไฟฟ้าของห้องปรับอากาศมีค่าใช้จ่ายสูง เมื่อเปรียบเทียบกับหอพักข้างนอกที่เป็นห้องปรับอากาศ	1
9	นักศึกษาออกหอพักไปอยู่หอข้างนอก เพราะตามเพื่อนสนิทไปพักด้วยกัน	1

จากตารางที่ 5 พบว่าสาเหตุ อันดับ 1 คือ นักศึกษาต้องการความเป็นส่วนตัวมากขึ้น นักศึกษาต้องการความเป็นส่วนตัวมากขึ้น อันดับสอง มี 2 สาเหตุ คือ หอพักข้างนอก เวลาที่บิดา มารดา หรือญาติมากรุงเทพฯ สามารถมานอนพักได้ แต่ถ้าพักหอพักข้างในของสถาบันอุดมศึกษา บิดา มารดา หรือญาติไม่สามารถเข้ามาพักได้ และจำนวนนักศึกษาที่พักอยู่แต่ละห้องมีมากเกินไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่า ความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{X}=4.20$) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายในหอพักได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.0$) อยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ข้าพเจ้าปฏิบัติตามความเชื่อที่ว่าทำให้ภัย เป็นคุณธรรมสูงสุด ($\bar{X}=3.97$) อยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษา ตัวแปรที่เข้าไปทำนายตัวแรก คือ เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก โดยพบว่าค่า β มีค่าเท่ากับ .344 แสดงให้เห็นว่า เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร การที่นักศึกษาหอพักเกิดเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต้องประกอบด้วยทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ องค์ประกอบความรู้สึกและอารมณ์ และองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม การเป็นคนคิดบวก คือ คนที่มองโลกอย่างเป็นกลาง อุปนิสัยมองโลกในแง่ดี มีเจตคติที่เปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การคิดบวกเป็นส่วนหนึ่งของการทำให้ตัวเองมีความสุข โดยที่การคิดบวกนั้นเป็นการคิดเพื่อให้เราได้เข้าใจในสิ่งที่กำลังเป็นไปไม่ว่าจะเป็นทางดีหรือทางร้าย และทุกคนสามารถเปลี่ยนตัวเองให้กลายเป็นคนคิดบวกได้ จิตเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำต่างๆ เมื่อจิตสงบสุข เบิกบาน แจ่มใส จะทำให้ร่างกายของเรามีความสุข ส่วนความพึงพอใจ การตัดสินใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุข จะทำให้บุคคลเกิดความสุขสบายใจ หรือตอบสนองความต้องการของตัวเองทำให้เกิดความสุข รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชัชวาล (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกพักอาศัยของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของการตัดสินใจการเลือกพักอาศัยในหอพักของผู้บริโภคในอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวม พบว่าค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเชื่อ ด้านการปฏิบัติ และด้านความรู้ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษา บุคลากร อาจารย์ดูแลนักศึกษาหอพัก ควรมีส่วนช่วยดูแลให้นักศึกษาหอพัก เกิดเจตคติที่ดีต่อการใช้ชีวิตในหอพัก ฝึกให้นักศึกษามองโลกในแง่ดี รู้จักการรับฟังความ

คิดเห็นของผู้อื่น ตั้งแต่เริ่มเข้าพักอาศัยในหอพักจนกระทั่งออกหอพัก เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสุขในการใช้ชีวิตในหอพักมากที่สุด

ตัวแปรที่เข้าไปเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 คือ ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง โดยพบว่าค่า β มีค่าเท่ากับ .255 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างมีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งความสัมพันธ์ เกิดระหว่างบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นได้ ถ้านักศึกษาหอพักมีความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่ดี จะทำให้นักศึกษาเกิดความสุขต่อการใช้ชีวิตในหอพักมากขึ้น ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัย พิซชายวีร์ (2555) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับดี ด้านที่มีค่าสูงที่สุดคือ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น วริศรา (2555) ได้ศึกษาการวัดดัชนีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าความสุขว่าด้วยการอยู่ร่วมกันของนักศึกษา กลุ่มประชากรมีความสุขมากที่สุด ได้แก่ ความเป็นมิตรกับบุคคลรอบข้าง นุสรา และคณะ (2549) ได้ศึกษาความสุขของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลให้ความหมายของความสุขในรูปแบบของการมีความรู้สึกทางบวก มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลใกล้ชิด การแสวงหาความสุขเป็นไปอย่างเรียบง่ายในสภาพแวดล้อมที่ดำรงอยู่ เป็นการแสวงหาความสุขจากปัจจัยภายนอกมากกว่าภายในจิตใจ ได้แก่ ทำกิจกรรมที่ชอบ และให้ความเพลิดเพลินมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด และทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ปัจจัยที่มีผลต่อความสุข-ทุกข์ของนักศึกษาพยาบาลเมื่ออยู่ที่วิทยาลัยประกอบด้วย ปัจจัยภายในตัวนักศึกษาเอง ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว และปัจจัยภายนอกตัวนักศึกษา เรียงลำดับจากที่นักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ วิสัญ (2551) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนิสิตที่อยู่หอพักในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตกับด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง Demir, Ozdemir & Weitekamp (2007) (อ้างใน อภิญญา (2553) ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพของเพื่อนที่ดีที่สุด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุข นอกจากนั้นผลการศึกษายังแสดงให้เห็นอีกว่าคุณภาพของมิตรภาพนั้นจะแปรผันตามระดับความใกล้ชิด กล่าวคือเพื่อนที่ดีที่สุด ก็จะมีคุณภาพของมิตรภาพอยู่ในระดับที่สูงกว่าเพื่อนสนิท ดังนั้นอาจารย์ดูแลนักศึกษาหอพัก ควรมีการส่งเสริมการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลรอบข้าง ได้แก่ เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้องและบุคคลอื่นๆ มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด การได้รับการดูแลเอาใจใส่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร ความมีมิตรภาพ การได้แสดงความเป็นห่วงเมื่อเห็นผู้อื่นมีความทุกข์ การได้ช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าร่วมกิจกรรมภายในหอพัก ให้เกิดความสุขในการใช้ชีวิตในหอพักมากขึ้น

ตัวแปรที่เข้าไปเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3 คือ บุคลิกภาพแบบประนีประนอม โดยพบว่า ค่า β มีค่าเท่ากับ .156 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ถ้านักศึกษาหอพักมีบุคลิกภาพที่สูง จะทำให้นักศึกษาเกิดความสุขของการใช้ชีวิตในหอพักมากขึ้น ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตยา และคณะ (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบทุนทางจิตวิทยาและ ความสุขของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ แบบความเป็นมิตร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขของนิสิต นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 บุคลิกภาพทั้ง 5 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของความสุขของนิสิต นักศึกษาร้อยละ 55 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ อภิญญา (2553) ได้ศึกษาบุคลิกภาพมิตรภาพ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพด้านการยอมรับผู้อื่น ความสุขของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นมาเซอร์

(นักบวชคาทอลิก) อาจารย์ดูแลนักศึกษาหอพัก ควรมีการดูแล และกระตุ้น เสริมสร้างนักศึกษาหอพักให้เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบประนีประนอม คือ มีความเห็นใจผู้อื่น มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการประนีประนอม เพื่อให้ นักศึกษามีความสุขในการใช้ชีวิตในหอพักมากขึ้น

ตัวแปรที่เข้าไปเป็นตัวทำนายลำดับสุดท้าย คือ การจัดการและสวัสดิการ โดยพบว่า ค่า β มีค่าเท่ากับ .132 แสดงให้เห็นว่า การจัดการและสวัสดิการมีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ถ้าสถาบันอุดมศึกษามีการจัดการและสวัสดิการในหอพักนักศึกษาที่มากขึ้น ตรงความต้องการของนักศึกษาหอพักมากที่สุด จะทำให้นักศึกษาเกิดความสุขในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษาเพิ่มขึ้น ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย และคณะ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการและการพักอาศัยในหอพักสู่หนทางแห่งความสุขและคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาพักอาศัยในหอพักอย่างมีความสุข ได้แก่ การมีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การได้รับการบริการ วัสดุ (2551) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของนิสิตที่อยู่หอพักในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า การดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่หอพัก เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายคุณภาพชีวิตได้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การบริการพยาบาลของหอพักเมื่อเจ็บป่วย ดังนั้นหอพักของสถาบันอุดมศึกษา จึงควรมีการจัดการและสวัสดิการต่างๆ ภายในหอพักของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การบริการซ่อมอุปกรณ์ภายในหอพักที่ชำรุดได้รวดเร็ว สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้มีความทันสมัย มีพนักงานทำความสะอาดบริเวณส่วนรวมของหอพัก การบริการซัก-รีดเสื้อผ้า การบริการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ในกรณีดูแลนักศึกษาเจ็บป่วยหรือการส่งต่อพบแพทย์ทำการรักษาต่อ เพื่อให้ นักศึกษาหอพักเกิดความรู้สึกต้องการอยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษามากกว่าพักอาศัยหอพักข้างนอก

จากการสรุปและอภิปรายผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าตัวแปร เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง บุคลิกภาพแบบประนีประนอม และการจัดการและสวัสดิการ สามารถร่วมทำนายความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา สามารถทำนายได้ 56.2%

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ได้ข้อสรุปที่ทำให้ทราบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายความสุขของนักศึกษาในการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษา คือ เจตคติต่อการใช้ชีวิตในหอพัก ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง บุคลิกภาพแบบประนีประนอม และการจัดการและสวัสดิการ ซึ่งสามารถที่จะเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติและวิจัยได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดูแลหอพักควรมีการจัดการประชุมผู้ปกครองและนักศึกษาใหม่ในแต่ละปี การศึกษา ควรมีการชี้แจงให้เห็นภาพของการใช้ชีวิตในหอพักนักศึกษาเป็นรูปธรรมมากขึ้น ได้มีการแบ่งปันประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การประพฤติตามกฎระเบียบวินัยของหอพัก การใช้ชีวิตในหอพัก เพื่อให้ นักศึกษาหอพักเกิดความประทับใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อการใช้ชีวิตในหอพัก นักศึกษาหอพักควรเกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง อาจารย์ดูแลนักศึกษาหอพัก มาเซอร์ (นักบวชคาทอลิก) และบุคคลอื่นๆ ส่วนบุคลิกภาพแบบประนีประนอม เป็นลักษณะของบุคคลที่มีความเห็นใจผู้อื่น กระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ผู้อื่นก็จะช่วยเหลือตนเองเหมือนกัน รวมทั้งสถาบันการศึกษาควรจัดการและสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การบริการซ่อม

อุปกรณ์หอพัก การบริการดูแลทางด้านสุขภาพ ควรมีบุคลากรให้การดูแลรักษาปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกรณีเจ็บป่วยเล็กน้อย และการส่งต่อพบแพทย์เพื่อทำการรักษา นอกจากนี้ควรปรับเรื่องจำนวนนักศึกษาที่พักรวมกันไม่ควรเกิน 3 คน เพื่อให้ นักศึกษามีความสะดวกสบาย เพราะสาเหตุของการลาออกจากหอพัก คือ การขาดความเป็นส่วนตัว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรที่สามารถทำนายความสุขได้เพิ่มขึ้น เช่น การปรับตัว ค่าใช้จ่ายในการอยู่หอพัก และการสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ชีวิตในหอพักกับนักศึกษาแรกเข้าการอยู่หอพัก จนกระทั่งพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาหอพัก

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเชิงลึก โดยวิธีการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสุขของนักศึกษาในกลุ่มของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักและนอกหอพัก

3. ควรศึกษาบทบาท หน้าที่ ของอาจารย์ดูแลหอพัก ที่ปรึกษาหอพัก ที่มีผลต่อความสุขของการใช้ชีวิตในหอพักของนักศึกษาหอพัก

4. ควรศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาความสุขของนักศึกษาในด้านต่างๆ มีการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการให้บริการ สวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักอย่างสม่ำเสมอ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ รศ.ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร, รศ.ดร.ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ และอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อชี้แนะ คำปรึกษา ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนางานวิจัยนี้ ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม และได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณบิดา มารดา เพื่อนๆ ทุกคน ซึ่งสนับสนุน ให้กำลังใจ ในการทำวิจัยแก่ผู้วิจัยตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- กฤตยา โรจนรุ่งเรืองพรและคณะ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบทฤษฎีทางจิตวิทยาและความสุขของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ
- ชัชวาล เวศย์วรุฒม์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกพักอาศัยของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศิลปากร. นครปฐม.
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2554). ชีวิตนี้มีความสุข. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คิดดี.
- นุสรรา งามเดช และคณะ. (2549). ความสุขของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข. สระบุรี.
- ประไพพรรณ ศรีปาน. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับประสิทธิผลในการทำงานของพนักงานทีเอสโก้ จำกัด (มหาชน) ส่วนงานควบคุมและบริหารสินเชื่อรายย่อย. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- พิชฌาย์วีร์ สิ้นสวัสดิ์. (2557). คุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี. วารสารสภากาชาดและการศึกษา, 7(1) : 97-108.

- วริศรา อัครศิริโรจน์. (2555). การวัดดัชนีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- วฤณดา กาญจนทรงากร. (2557). คู่มือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยเรื่องวินัยและระเบียบปฏิบัติของนักศึกษาหอพัก. วิทยาลัยเซนต์หลุยส์. กรุงเทพฯ.
- วิสัย อ่างเข้า. (2551). คุณภาพชีวิตของนิสิตที่อยู่หอพักในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- วันชัย ธรรมสังการ. (2550). แลสิกในการจัดการและการพักอาศัยในหอพัก สู่หนทางแห่งความสุข และคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. ศูนย์วิจัยพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลานครินทร์.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2539). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานและบริการนักศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต. กรุงเทพฯ.
- อภิญา อภิสิทธิ์วัฒน์. (2553). บุคลิกภาพ มิตรภาพ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต จิตวิทยาชุมชน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. กรุงเทพฯ.